

הקדוש ברוך הוא. וממי הוא הפסא? אלו הם צדך ומשפט. זהו שפטתיך (שם פט) צדך ומשפט מכון כסאך. וממי שדין דין, צדקהך לדון (לשבח) בכסא המלך. ואם פוגם אחד מכם, קאלו פוגם אתה בכסא המלך. ואנו הקדוש ברוך הוא מסתלק מפני הדינאים, ולא עומד בדיןיהם. ומה אומר? (שם ט עטה אקום יאמר ה' וג') רוחם מקדש אומרת, (שם ט רומה על השם אליהם).

רעיא מהימנא

לא תשנא את אחיך בלבבך הוכחה תוכית את עמיתהך וגוו. מצוה זו להוכיח את אותו שחתא להראות לו אהבה רבה, שאוהב אותו, כדי שהוא לא יענש. שהרי כתוב בקדוש ברוך הוא, כי את אשר יאהב ה' יוכית. וכןמו שעשוה הקדוש ברוך הוא ומוכיח את מי שאוהב אותו, כך ילמד אדם מאותה הדרך ויוכית את חבירו. במה מוכיח הקדוש ברוך הוא את האדם? הוא מוכיחו באהבה בפרט. אם יקבל אותו - יפה. ואם לא מוכיחו בין אהביו, אם יקבל יפה, ואם לא - מוכיחו בגלייל עין כל. אם יקבל - יפה. ואם לא - מניח אותו ולא מוכיח אותו, ועווב אותו שילך ויעשה את רצונו.

בראשונה מודיעה לו בפרט, כדי להוכיח אותו ולעוזר אותו, שלא יכיר בו בן אדם. וזה הוא בינו לבינו. אם מקבל - טוב, ואם לא - מודיע לו בין אהביו. בזמנ שהכהן הגדל היה בעולם, גמן לו מחלוקת במתתו, ובאו אהביו של הקדוש ברוך הוא, ומודיעים לו, שאם יש בו חובה שישוב ממנה ויעין בךבריו. אם מקבל מוטב, ואם לא - מוכיח אותו בגלייל עליו ויבואו אליו. אם

ומתפמן אתפקן פירסיה דקדושא בריך הוא. ומאן איהו פירסיה. אלין איןון צדק ומשפט הדר הוא דכתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך. ומאן דדר אין דין, בעי למדין (ס"א לטיב) בקורסיה דמלכאה. ואילו פגמים חד מניניה, באלו קאילו פגמים לקורסיה דמלכאה. ובדין קדושא בריך הוא אסתלק מבינייה דдинני, ולא קאילו בדיןיניה. ומאי אמר. (תהלים יב) עטה אקום יאמער יי' וגוו. ורוחא דקדושא אמר, (תהלים ז) רומה על השם אליהם.

רעיא מהימנא

לא תשנא את אחיך בלבבך הוכחה תוכית את עמיתהך (ויקרא יט) וגוו. פקדא דא, לאוכחא לההוא דחטי, למחיי ליה רחימיו סגיא, הרחמים ליה, בגין דלא יתענש איהו. דהא בקדושא בריך הוא כתיב, (משlag) כי את אשר יאהב יי' יוכית. וכמה דקדושא בריך הוא עbid ואוכח למאנ הרחמים ליה, וכי יוליף בר נש מההוא ארחה, וווכח לחרביה. קדושא בריך הוא במאו אוכח לבר נש. אוכח ליה ברחימיו בסתרא, אי יקבל ליה יצאות. ואי לא, אוכח ליה בין רחימוי. אי יקבל יצאות. ואי לא, אוכח ליה באתגליליא לעינייהון דכלא. אי יקבל יצאות. ואי לאו, שרי ליה, ולא אוכח ליה, ושביק (דף פ"ו ע"א) ליה ייזיל ויעבד רעוניה.

בקדרmittא אודע ליה בסתרא, בגין לאוכחא ליה, ולא תערא ליה, דלא ינדע בה בר נש. ורא איהו בינהה לבינהה. אי מקבל יצאות. ואי לאו, אודע ליה בין רחימוי, בזמנא דכתנא רבא נהה בעולם, יהיב ליה מרענן בערסיה, ואותו רחימוי דקדושא בריך הוא, ואודען ליה, אי אית בה חoba דיתיב מגיה, וילעין במליה. אי מקבל יצאות, ואי לאו אוכח ליה באתגליליא, במלוגיה, מוקבל ליה, דכלא מלחשן עלייה, ויתוון לגיביה. אי מקבל מטב, ואם לא - מוכיח אותו בגלייל עליו ויבואו אליו. אם